

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB18

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB18", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007, s. 87. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb18-txt-shoot-idd4767269-c2a4-43db-adcc-0e8d023b6e40.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

»Professoren.«

Lad os tage Matematik. Det er meget muligt, at en berømt Matematiker fE blev Martyr for sin Videnskab – derfor er intet i Veien for, at jeg bliver Professor i Det, han har foredraget. Thi her er Læren, Videnskaben det Væsentlige, Lærerens personlige Liv det Tilfældige.

Men ethisk-religieust, og især christeligt, er der ingen Lære i den Forstand, at den er det Væsentlige og Personen det Tilfældige, her er Efterfølgelse det Væsentlige. Hvilket Nonsens da, at En istedetfor at følge Xstus efter, eller Apostlene og lide som de lede, at En istedetfor bliver Professor – hvori? Ja deri, at Xstus blev korsfæstet og Apostlene kagstrøgne.

Det manglede blot, at der paa Golgatha havde været en Professor tilstede, som strax havde sat sig ned som Professor – i Theologie? Ja, seer vi, Theologien var den Gang endnu ikke kommet op, det vilde derfor den Gang ret være blevet tydeligt, at skulde han blive Professor i Noget, maa det være deri, at Xstus blev korsfæstet. Altsaa at blive Professor i, at en Anden bliver ihjelslagen.

Det kunde være curieust nok, at lade en saadan Professor gjøre hele Feldtoget med. Han blev altsaa først Professor i, at Xstus blev korsfæstet. Nu begyndte Apostlene. Saa bliver Petrus og Jacobus stillede for Raadet, og derpaa kagstrøgne – strax bliver det en ny § og Professoren bliver endnu samme Dag Professor i, at Petrus og Jacobus bleve kagstrøgne. Raadet forbyder derpaa Apostlene at forkynde Xstus. Men hvad gjør Apostlene? De lade sig ikke forstyrre, vedblive Forkyndelsen, thi man maa frygte Gud mere end Mske – og Professoren lader sig heller ikke forstyrre, han bliver Professor i, at Petrus og Jacobus uagtet de vare blevne kagstrøgne dog ikke lode sig afholde fra at forkynde Sandheden – thi en Professor bør elske den nye § mere end Gud og Sandheden.

»Professoren« følger bestandigt med – det er jo ogsaa Stik-Ordet for Professoren at følge med, at følge med Tiden^a. Antaget at der var en samtidig theologisk Professor^b, vilde man kunne gennemgaae Apostlernes Gjerninger og være orienteret ved at agte paa, hvad han nu var Professor i.

a derimod ikke: at følge efter, at efterfølge Xstum.

b (den Gang, da Theologien endnu ikke var opkommen)

Saa endte det med, at Apostelen blev korsfæstet, – og Professoren blev Professor i, at Apostelen blev korsfæstet. Derpaa afgang endelig Professoren ved en stille rolig Død.

See, dette er den Maade, paa hvilken man kan gjøre

en Ende paa al denne Videnskabelighed, naar den bliver altfor vigtig og fordringsfuld: man bemægtiger sig »Professoren« og sætter ham udenfor indtil her gjøres Indrømmelser – og saa kan hele det Bestaaende gjerne bestaae.

Forresten er »den theologiske Professor« et point de vûe i Xstheden: i samme Grad som »Professoren« ansees for det Høieste, i samme Grad er man meest desorienteret i Xstd; man kan paa hvorledes der dømmes om »Professoren« see status i Xstheden og Dommen om Xstd.